

Bruksela, 12 lipca 2023 r.
(OR. en)

11599/23

Międzyinstytucjonalny numer
referencyjny:
2023/0283(NLE)

PECHE 289

WNIOSEK

Od: Sekretarz generalna Komisji Europejskiej (podpisała dyrektor Martine
DEPREZ)

Data otrzymania: 11 lipca 2023 r.

Do: Thérèse BLANCHET, sekretarz generalna Rady Unii Europejskiej

Nr dok. Kom.: COM(2023) 430 final

Dotyczy: Wniosek dotyczący DECYZJI RADY w sprawie stanowiska, jakie należy
zająć w imieniu Unii Europejskiej na forum Komisji ds. Rybołówstwa
Północno-Wschodniego Atlantyku, i uchylająca decyzję (UE) 2019/865

Delegacje otrzymują w załączeniu dokument COM(2023) 430 final.

Zał.: COM(2023) 430 final

Bruksela, dnia 11.7.2023 r.
COM(2023) 430 final

2023/0283 (NLE)

Wniosek

DECYZJA RADY

w sprawie stanowiska, jakie należy zająć w imieniu Unii Europejskiej na forum Komisji ds. Rybołówstwa Północno-Wschodniego Atlantyku, i uchylająca decyzję (UE) 2019/865

UZASADNIENIE

1. PRZEDMIOT WNIOSKU

Niniejszy wniosek dotyczy decyzji określającej stanowisko, jakie należy zająć w imieniu Unii Europejskiej na posiedzeniach Komisji ds. Rybołówstwa Północno-Wschodniego Atlantyku (NEAFC) w latach 2024–2028 w związku z przewidywanym przyjęciem środków ochrony i zarządzania.

2. KONTEKST WNIOSKU

2.1. Konwencja o przyszłej wielostronnej współpracy w rybołówstwie na północno-wschodnim Atlantyku

Konwencja o przyszłej wielostronnej współpracy w rybołówstwie na północno-wschodnim Atlantyku (konwencja NEAFC) ma na celu, poprzez ustanowienie NEAFC, zapewnienie długoterminowej ochrony i zrównoważonego użytkowania zasobów rybnych na obszarze objętym konwencją („obszar podlegający regulacji”). Konwencja weszła w życie w dniu 17 marca 1982 r. i została zmieniona w 2004 r. oraz w 2006 r. Zmiana z 2006 r. formalnie weszła w życie w dniu 29 października 2013 r. Zmiana z 2004 r. jeszcze nie weszła w życie.

UE jest stroną konwencji NEAFC po zatwierdzeniu jej na podstawie decyzji Rady 81/608/EWG¹. Zmiany z 2004 i 2006 r. przyjęto decyzją Rady 2009/550/WE².

2.2. Komisja ds. Rybołówstwa Północno-Wschodniego Atlantyku

NEAFC jest organem ustanowionym przez konwencję NEAFC, którego obowiązkiem jest zarządzanie zasobami rybnymi i ich ochrona na obszarze podlegającym regulacji. Organ ten przyjmuje środki ochrony i zarządzania, aby umożliwić optymalne wykorzystanie zasobów rybnych, które podlegają jego kompetencji.

Jako członek NEAFC UE jest uprawniona do udziału w podejmowaniu przez nią decyzji i głosowaniu w ich sprawie. NEAFC podejmuje decyzje w sprawie środków ochrony i kontroli większością dwóch trzecich głosów wszystkich obecnych umawiających się stron, które zagłosowały za lub przeciw.

2.3. Decyzje NEAFC

NEAFC ma uprawnienia do przyjmowania środków ochrony i zarządzania w odniesieniu do zasobów rybołówstwa objętych jej kompetencją, a środki te są wiążące dla umawiających się stron.

Zgodnie z art. 12 ust. 1 i 2 konwencji NEAFC środki te wchodzi w życie 80 dni po dniu, w którym umawiające się strony zostały o nich powiadomione przez NEAFC. Umawiające się strony, które zgłoszą sprzeciw wobec danego środka w terminie 50 dni od powiadomienia, nie są tym środkiem związane. Jeżeli ponad jedna trzecia umawiających się stron zgłosi sprzeciw, pozostałe umawiające się strony nie są zobowiązane do wdrożenia kwestionowanego środka.

¹ Decyzja Rady 81/608/EWG z dnia 13 lipca 1981 r. dotycząca zawarcia Konwencji o przyszłej wielostronnej współpracy w rybołówstwie na północno-wschodnim Atlantyku (Dz.U. L 227 z 12.8.1981, s. 21).

² Decyzja Rady 2009/550/WE z dnia 5 marca 2009 r. w sprawie zatwierdzenia poprawek do Konwencji o przyszłej wielostronnej współpracy w rybołówstwie na północno-wschodnim Atlantyku, które pozwalają ustanowić procedury rozstrzygania sporów, rozszerzyć zakres konwencji oraz dokonać przeglądu jej celów (Dz.U. L 184 z 16.7.2009, s. 12).

3. STANOWISKO, JAKIE NALEŻY ZAJĄĆ W IMIENIU UNII

Stanowisko, jakie należy zająć w imieniu UE na corocznych posiedzeniach regionalnych organizacji ds. zarządzania rybołówstwem (RFMO), ustala się obecnie w dwóch etapach. Decyzja Rady określa wytyczne dotyczące stanowiska UE w perspektywie wieloletniej; podlega ono następnie dostosowaniu na potrzeby każdego corocznego posiedzenia w drodze dokumentów roboczych Komisji, zatwierdzanych przez Radę.

W przypadku NEAFC podejście to wdrożono decyzją Rady (UE) 2019/865 z dnia 14 maja 2019 r., która określa stanowisko UE na forum NEAFC na lata 2019–23. Decyzja zawiera ogólne zasady, ale uwzględnia również w możliwie największym stopniu specyfikę NEAFC. Na wniosek państw członkowskich decyzja ustanawia dodatkowo standardową procedurę doprecyzowywania stanowiska UE z roku na rok.

W decyzji Rady (UE) 2019/865 uwzględniono zasady nowej wspólnej polityki rybołówstwa (WPRyb) ustanowione rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013³, jak również cele określone w komunikacie Komisji w sprawie zewnętrznego wymiaru wspólnej polityki rybołówstwa⁴. Stanowisko Unii dostosowano w niej ponadto do traktatu lizbońskiego.

W decyzji Rady (UE) 2019/865 przewidziano ocenę i, w stosownych przypadkach, przegląd stanowiska UE przed corocznym posiedzeniem w 2024 r. W związku z tym niniejszy wniosek określa stanowisko Unii na forum NEAFC na lata 2024–2028, zastępując tym samym decyzję Rady (UE) 2019/865.

Niniejszy wniosek uwzględnia, w odniesieniu do rybołówstwa, Europejski Zielony Ład, w szczególności strategię na rzecz bioróżnorodności⁵, strategię w zakresie przystosowania się do zmiany klimatu⁶ i strategię „od pola do stołu”⁷. Uwzględniono w nim również strategię w dziedzinie tworzyw sztucznych⁸ oraz plan działania na rzecz eliminacji zanieczyszczeń⁹. Uwzględniono w nim też wspólny komunikat w sprawie międzynarodowego zarządzania oceanami¹⁰.

³ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013 w sprawie wspólnej polityki rybołówstwa, zmieniające rozporządzenia Rady (WE) nr 1954/2003 i (WE) nr 1224/2009 oraz uchylające rozporządzenia Rady (WE) nr 2371/2002 i (WE) nr 639/2004 oraz decyzję Rady 2004/585/WE (Dz.U. L 354 z 28.12.2013, s. 22).

⁴ COM(2011) 424 z 13.7.2011.

⁵ Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów „Unijna strategia na rzecz bioróżnorodności 2030. Przywracanie przyrody do naszego życia” (COM(2020) 380).

⁶ Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów „Budując Europę odporną na zmianę klimatu – nowa Strategia w zakresie przystosowania do zmiany klimatu”, COM(2021) 82 final.

⁷ Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów „Strategia »od pola do stołu« na rzecz sprawiedliwego, zdrowego i przyjaznego dla środowiska systemu żywnościowego” (COM(2020) 381).

⁸ Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów „Europejska strategia na rzecz tworzyw sztucznych w gospodarce o obiegu zamkniętym”, COM(2018) 28 final.

⁹ Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów – „Droga do zdrowej planety dla wszystkich, Plan działania UE na rzecz eliminacji zanieczyszczeń wody, powietrza i gleby”, COM(2021) 400 final.

¹⁰ Wspólny komunikat do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów „Wyznaczenie kierunku działań na rzecz zrównoważonej niebieskiej planety”, JOIN(2022) 28 final.

4. PODSTAWA PRAWNA

4.1. Proceduralna podstawa prawna

Zasady

Art. 218 ust. 9 Traktatu o Funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) przewiduje decyzje ustalające „stanowiska, które mają być zajęte w imieniu UE w ramach organu utworzonego przez umowę, gdy organ ten ma przyjąć akty mające skutki prawne, z wyjątkiem aktów uzupełniających lub zmieniających ramy instytucjonalne umowy”.

Pojęcie „aktów mających skutki prawne” obejmuje akty mające skutki prawne na mocy przepisów prawa międzynarodowego regulujących dany organ oraz instrumenty, które nie mają mocy wiążącej na mocy prawa międzynarodowego, ale „mogą w sposób decydujący wywrzeć wpływ na treść przepisów przyjętych przez prawodawcę Unii”¹¹.

Zastosowanie w niniejszej sprawie

NEAFC jest organem utworzonym na mocy umowy, a mianowicie konwencji NEAFC.

Akty, które NEAFC ma przyjąć, to akty mające skutki prawne. Są one wiążące na mocy prawa międzynarodowego zgodnie z art. 12 konwencji NEAFC i mogą mieć decydujący wpływ na treść przepisów unijnych, w tym na:

- rozporządzenie Rady (WE) nr 1005/2008 ustanawiające wspólnotowy system zapobiegania nielegalnym, nieraportowanym i nieuregulowanym połowom oraz ich powstrzymywania i eliminowania¹²;
- rozporządzenie Rady (WE) nr 1224/2009 ustanawiające wspólnotowy system kontroli w celu zapewnienia przestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa¹³; oraz
- rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2403 z dnia 12 grudnia 2017 r. w sprawie zrównoważonego zarządzania zewnętrznymi flotami rybackimi¹⁴.

Planowane akty nie uzupełniają, ani nie zmieniają ram instytucjonalnych konwencji NEAFC.

W związku z tym proceduralną podstawą prawną proponowanej decyzji jest art. 218 ust. 9 TFUE.

4.2. Materialna podstawa prawna

Zasady

Materialna podstawa prawna decyzji na podstawie art. 218 ust. 9 TFUE zależy przede wszystkim od celu i treści planowanego aktu, którego dotyczy stanowisko, jakie należy zająć w imieniu UE. Jeżeli akt ten ma dwojaki cel lub dwa elementy składowe, a jeden z tych celów lub elementów da się określić jako główny, zaś drugi ma jedynie charakter pomocniczy, decyzja przyjęta na podstawie art. 218 ust. 9 TFUE musi mieć jedną materialną podstawę prawną, tj. tę podstawę, której wymaga główny lub dominujący cel lub element składowy.

¹¹ Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 7 października 2014 r. w sprawie C-399/12 *Niemcy przeciwko Radzie*, ECLI:EU:C:2014:2258, pkt 61–64.

¹² Dz.U. L 286 z 29.10.2008, s. 1.

¹³ Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 1.

¹⁴ Dz.U. L 347 z 28.12.2017, s. 81.

Zastosowanie w niniejszej sprawie

Główny cel i treść planowanego aktu prawnego odnoszą się do rybołówstwa. Podstawę prawną określającą zasady, które stanowisko to ma odzwierciedlać, stanowi rozporządzenie (UE) nr 1380/2013.

Materialną podstawą prawną proponowanej decyzji jest zatem art. 43 ust. 2 TFUE. Decyzja ta zastąpi decyzję Rady (UE) 2019/865, która obejmuje lata 2019–2023.

4.3. Podsumowanie

Podstawą prawną proponowanej decyzji powinien być art. 43 ust. 2 TFUE, w związku z art. 218 ust. 9 TFUE.

Wniosek

DECYZJA RADY**w sprawie stanowiska, jakie należy zająć w imieniu Unii Europejskiej na forum Komisji ds. Rybołówstwa Północno-Wschodniego Atlantyku, i uchylająca decyzję (UE) 2019/865**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 43 ust. 2 w związku z jego art. 218 ust. 9,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Decyzją Rady 81/608/EWG¹ Unia zawarła Konwencję o przyszłej wielostronnej współpracy w rybołówstwie na północno-wschodnim Atlantyku² (konwencja NEAFC), na mocy której ustanowiono Komisję ds. Rybołówstwa Północno-Wschodniego Atlantyku (NEAFC). Zmiany do konwencji NEAFC z 2004 i 2006 r. przyjęto decyzją Rady 2009/550/WE z dnia 5 marca 2009 r.³ Zmiany formalnie weszły w życie w dniu 29 października 2013 r., jednak zgodnie z deklaracją londyńską z dnia 18 listopada 2005 r.⁴ uzgodniono ich tymczasowe wdrożenie od momentu ich przyjęcia, w oczekiwaniu na ich wejście w życie.
- (2) NEAFC przyjmuje środki służące zapewnieniu długoterminowej ochrony i zrównoważonego użytkowania zasobów rybnych na obszarze objętym konwencją NEAFC („obszar podlegający regulacji”). Środki te mogą stać się wiążące dla Unii.
- (3) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013⁵ stanowi, że Unia ma zapewnić, by działalność w zakresie połowów i akwakultury była zrównoważona środowiskowo w perspektywie długoterminowej oraz zarządzana w sposób spójny z celami w zakresie osiągnięcia korzyści ekonomicznych, społecznych i w dziedzinie zatrudnienia oraz przyczyniania się do dostępności dostaw żywności. Rozporządzenie stanowi również, że Unia ma stosować podejście ostrożnościowe do zarządzania rybołówstwem i dążyć do zapewnienia, by eksploatacja żywych zasobów morza umożliwiała odbudowę populacji poławianych gatunków i utrzymywanie ich powyżej poziomów pozwalających uzyskać maksymalny podtrzymywalny połów. Rozporządzenie stanowi także, że Unia ma stosować środki zarządzania i ochrony oparte na najlepszych dostępnych opiniach naukowych, wspierać rozwój doradztwa

¹ Decyzja Rady z dnia 13 lipca 1981 r. dotycząca zawarcia Konwencji o przyszłej wielostronnej współpracy w rybołówstwie na północno-wschodnim Atlantyku (Dz.U. L 227 z 12.8.1981, s. 21).

² Dz.U. L 227 z 12.8.1981, s. 22.

³ Dz.U. L 184 z 16.7.2009, s. 12.

⁴ Deklaracja londyńska: Deklaracja w sprawie interpretacji i wdrażania Konwencji o przyszłej wielostronnej współpracy w rybołówstwie na północno-wschodnim Atlantyku, Komisja ds. Rybołówstwa Północno-Wschodniego Atlantyku, 2005 r.

⁵ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. w sprawie wspólnej polityki rybołówstwa, zmieniające rozporządzenia Rady (WE) nr 1954/2003 i (WE) nr 1224/2009 oraz uchylające rozporządzenia Rady (WE) nr 2371/2002 i (WE) nr 639/2004 oraz decyzję Rady 2004/585/WE (Dz.U. L 354 z 28.12.2013, s. 22).

naukowego i wiedzy, stopniowo eliminować odrzuty, propagować metody połowów, które przyczyniają się do bardziej selektywnych połowów, oraz eliminować i ograniczać w miarę możliwości przypadkowe połowy, dążyć do prowadzenia połowów o niskim stopniu oddziaływania na ekosystem morski i zasoby rybne. Ponadto rozporządzenie (UE) nr 1380/2013 wyraźnie stanowi, że Unia ma kierować się tymi celami i zasadami w ramach zewnętrznych stosunków w zakresie rybołówstwa.

- (4) Zgodnie ze strategią na rzecz bioróżnorodności⁶, strategią w zakresie przystosowania się do zmiany klimatu⁷ i strategią „od pola do stołu”⁸ ochrona przyrody i odwrócenie degradacji ekosystemów są konieczne. Zagrożenia wynikające ze zmiany klimatu i utraty różnorodności biologicznej nie mogą zagrażać dostępności towarów i usług, które zdrowe ekosystemy morskie zapewniają rybakom, społecznościom nadbrzeżnym i całej ludzkości.
- (5) Strategia w dziedzinie tworzyw sztucznych⁹ odnosi się do konkretnych środków służących ograniczeniu zanieczyszczenia mórz tworzywami sztucznymi, jak również gubienia lub porzucania narzędzi połowowych na morzu. Celem planu działania na rzecz eliminacji zanieczyszczeń¹⁰ jest ponadto ograniczenie o 50 % ilości odpadów z tworzyw sztucznych w morzu oraz o 30 % ilości mikrodrobin plastiku uwalnianych do środowiska.
- (6) Zgodnie ze wspólnym komunikatem w sprawie międzynarodowego zarządzania oceanami¹¹ ochrona mórz i oceanów oraz ochrona ich różnorodności biologicznej są kluczowymi priorytetami działań zewnętrznych UE. UE jest najważniejszym podmiotem w regionalnych organizacjach ds. zarządzania rybołówstwem (RFMO) i organach ds. rybołówstwa na całym świecie. Na tych forach UE propaguje zrównoważony rozwój zasobów rybnych i przejrzysty proces decyzyjny oparty na rzetelnych opiniach naukowych, rozwija badania naukowe i zwiększa poziom przestrzegania przepisów.
- (7) Należy ustalić stanowisko, jakie należy zająć w imieniu Unii na posiedzeniach NEAFC w latach 2024–2028, ponieważ środki NEAFC w zakresie ochrony i egzekwowania będą wiążące dla Unii i mogą mieć decydujący wpływ na treść prawa

⁶ Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów „Unijna strategia na rzecz bioróżnorodności 2030. Przywracanie przyrody do naszego życia” (COM(2020) 380).

⁷ Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów „Budując Europę odporną na zmianę klimatu – nowa Strategia w zakresie przystosowania do zmiany klimatu”, COM(2021) 82 final.

⁸ Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów „Strategia »od pola do stołu« na rzecz sprawiedliwego, zdrowego i przyjaznego dla środowiska systemu żywnościowego” (COM(2020) 381).

⁹ Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów „Europejska strategia na rzecz tworzyw sztucznych w gospodarce o obiegu zamkniętym”, COM(2018) 28 final.

¹⁰ Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów – „Droga do zdrowej planety dla wszystkich, Plan działania UE na rzecz eliminacji zanieczyszczeń wody, powietrza i gleby”, COM(2021) 400 final.

¹¹ Wspólny komunikat do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów „Wyznaczenie kierunku działań na rzecz zrównoważonej niebieskiej planety”, JOIN(2022) 28 final.

Unii, a mianowicie na rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2403¹² oraz rozporządzenia Rady (WE) nr 1005/2008¹³ i nr 1224/2009¹⁴;

- (8) Stanowisko, jakie należy zająć w imieniu Unii na posiedzeniach NEAFC, jest obecnie określone w decyzji Rady (UE) 2019/865¹⁵. Należy uchylić tę decyzję i ustanowić nową decyzję na lata 2024–2028.
- (9) W związku ze zmianami zachodzącymi w zasobach rybnych na obszarze podlegającym regulacji (wody międzynarodowe podlegające kompetencjom NEAFC) oraz związaną z tym koniecznością ustalenia stanowiska Unii, które uwzględni te zmiany, w tym nowe informacje naukowe i inne istotne informacje przedstawione przed posiedzeniami NEAFC lub w ich trakcie, należy ustanowić procedury na potrzeby corocznego doprecyzowywania stanowiska Unii na lata 2024–2028. Stanowisko to powinno być zgodne z zasadą lojalnej współpracy między instytucjami Unii zapisaną w art. 13 ust. 2 Traktatu o Unii Europejskiej.

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Stanowisko, jakie należy zająć w imieniu Unii na posiedzeniach Komisji ds. Rybołówstwa północno-wschodniego Atlantyku (NEAFC), określono w załączniku I do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Coroczne doprecyzowanie stanowiska Unii, jakie należy zająć na posiedzeniach NEAFC, odbywa się zgodnie z załącznikiem II.

Artykuł 3

Stanowisko Unii określone w załączniku I podlega ocenie i, w stosownych przypadkach, przeglądowi, których dokonuje Rada na wniosek Komisji, najpóźniej do dnia corocznego posiedzenia NEAFC w 2029 r.

¹² Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2403 z dnia 12 grudnia 2017 r. w sprawie zrównoważonego zarządzania zewnętrznymi flotami rybackimi oraz uchylenia rozporządzenia Rady (WE) nr 1006/2008 (Dz.U. L 347 z 28.12.2017, s. 81).

¹³ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1005/2008 z dnia 29 września 2008 r. ustanawiające wspólnotowy system zapobiegania nielegalnym, nieraportowanym i nieuregulowanym połowom oraz ich powstrzymywania i eliminowania, zmieniające rozporządzenia (EWG) nr 2847/93, (WE) nr 1936/2001 i (WE) nr 601/2004 oraz uchylające rozporządzenia (WE) nr 1093/94 i (WE) nr 1447/1999 (Dz.U. L 286 z 29.10.2008, s. 1).

¹⁴ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1224/2009 z dnia 20 listopada 2009 r. ustanawiające unijny system kontroli w celu zapewnienia przestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa, zmieniające rozporządzenia (WE) nr 847/96, (WE) nr 2371/2002, (WE) nr 811/2004, (WE) nr 768/2005, (WE) nr 2115/2005, (WE) nr 2166/2005, (WE) nr 388/2006, (WE) nr 509/2007, (WE) nr 676/2007, (WE) nr 1098/2007, (WE) nr 1300/2008, (WE) nr 1342/2008 i uchylające rozporządzenia (EWG) nr 2847/93, (WE) nr 1627/94 oraz (WE) nr 1966/2006 (Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 1).

¹⁵ Decyzja Rady (UE) 2019/865 z dnia 14 maja 2019 r. w sprawie stanowiska, jakie należy zająć w imieniu Unii Europejskiej na forum Komisji Rybołówstwa północno-wschodniego Atlantyku (NEAFC), oraz uchylająca decyzję z dnia 26 maja 2014 r. w sprawie stanowiska, jakie należy zająć w imieniu Unii na forum NEAFC (Dz.U. L 140 z 28.5.2019, s. 60).

Artykuł 4

Decyzja (UE) 2019/865 traci moc.

Artykuł 5

Niniejsza decyzja skierowana jest do Komisji.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

*W imieniu Rady
Przewodniczący*